



Living in a gallery

Toen de hangar aan de rand van Brugge, waarop hij al jaren een oogje had, te koop kwam, greep Thierry Wille de kans met beide handen. Voor de verbouwing van de voormalige tabaksfabriek ging de horeca-uitbater, ontwerper, interieurinrichter en kunstliefhebber via de website mijnhuismijnarchitect.com op zoek naar een geestesgenoot. Die vond hij in architect Frederik De Smet. De manier waarop die tijdens de transformatie van een voormalige supermarkt in Hemiksem tot woning een waterpartij met boot als gastenverblijf introduceerde, vond Thierry geniaal.

Foto's: Sven Everaert
Tekst: Colette Demil & Staf Bellens



2

De verbouwing was in amper drie maanden gepiept. Een Olympisch record, gezien de staat waarin het gebouw zich bevond. De gevel in massieve baksteen schreeuwde om isolatie. De dakstructuur hing hier en daar met haken en ogen aan elkaar. De houten balken van de verdiepingsvloer waren op enkele plaatsen weggerot. De baksteenvloer zou niet misstaan hebben in Parijs-Roubaix. Alle technieken moesten worden ingebracht. Bovendien werd de job toevertrouwd aan diverse aannemers. Toch lukte het. De architect had een gedetailleerd overzicht van de werken en een strikte timing opgesteld. De bouwheer was dagelijks present op de werf en zat de aannemers vakkundig achter de veren. Een heel contrast met de voorbereiding, want pas na een administratieve lijdensweg van welgeteld 256 dagen kregen bouwheer en architect hun felbegeerde bouwvergunning.



3



4

Licht en luchtig

Thierry wou een grote, open ruimte zonder storende visuele elementen, ingevuld met industriële materialen. Het dak en de muren werden bekleed met sandwichpanelen, aan de binnenzijde voorzien van een witgelakte staalplaat. De vloer werd geïsoleerd en afgewerkt met een gepolierde beton. In de isolatie en vloer werden alle leidingen en de vloerverwarming weggewerkt. De dragende kolommen in metaal werden opgekuist en hier en daar geperforeerd om stopcontacten te kunnen plaatsen. Bij een Nederlandse fabrikant bestelde Thierry een maatwerk keukenmeubel in wit beton. Het zes meter lange element binnenzeulen was een Olympische discipline waard.



Een binnenmuur in gipskarton grenst de hal, het toilet, een keukenberging en de garage af. In de loft ruimte zelf staat alleen een laag meubel in voor een zekere indeling. Hun spullen bergen de bewoners weg in een 15,30 meter lange kastenwand die keuken en slaapkamer verbindt en in de doorgang tussen beide de dressing herbergt. De slaapkamer met douche en lavabo's is als een glazen doos in het volume geplaatst, met op strategische hoogte een folie die de inblik beperkt. Sterk isolerende kunststof lichtstraten in het dak voeren verticaal daglicht aan. Opzij werd een deel van de hangar opengemaakt tot een grote patio, afgesloten met een beglaasde schuifwand die als een harmonica openvouwt. Op het compleet afgesloten terras is de zon altijd van de partij en produceert een vijver een ononderbroken gemurmel. Uniek aan deze loft is het spel van licht en schaduw, dat verschuift van minuut tot minuut en van wolk tot wolk. 's Avonds wordt die functie overgenomen door de verlichting: lijnen met gekleurde leds in het plafond van de slaapkamer en op de dragende kolommen, grote plafondlampen, speelse vloerlampen.

5



6

Stalen cocon

De hangar leunt aan beide zijden tegen de aanpalende gebouwen en staat een eind achter de rooilijn. Op verzoek van de stad plaatste Thierry een glazen schuifdeur als garagepoort. Vooraan is de gevel bekleed met horizontaal geplaatste staalpanelen. Dezelfde panelen, maar dan verticaal bevestigd, boorden de gemene muur op de patio af. Achteraan werd een poort dichtgemaakt die toegang gaf tot de tuin van een buur. De bestaande raamopeningen in de achtergevel werden ingevuld met niet-transparante beglazing waarachter nog altijd de oorspronkelijke tralies zitten. Een domotica-systeem staat in voor de bediening van de verlichting, de muziek en de parlofoon, zodat daarvoor geen storende elementen nodig waren. Contact met de buitenwereld is er niet in deze cocon: een bewuste keuze van de opdrachtgever die sowieso al een hectisch bestaan leidt en hier graag tot rust komt tussen zijn unieke collectie van leuke dingen.

Technische fiche

Project

Verbouwing van industrieel gebouw tot loft met twee niveaus
Gevels in massieve baksteen, aan de binnenzijde geïsoleerd met stalen sandwichpanelen
Dakstructuur hersteld en geïsoleerd met stalen sandwichpanelen
Vloer in baksteen, geïsoleerd en afgewerkt met gepolierde beton
Alle technieken ingebracht

Type woning

Voormalige tabaksfabriek, lang gebruikt als autostalling

Woonprogramma

Niveau 0: garage/kunstgalerij, hal, open loft met keuken, eethoek, zithoek, master-bedroom met badkamer en dressing, berging, toilet en buitenkamer
Niveau 1: twee autonome 'kinderkamers' van 120 m² en 130 m², transformeerbaar tot appartementen

Woonoppervlakte

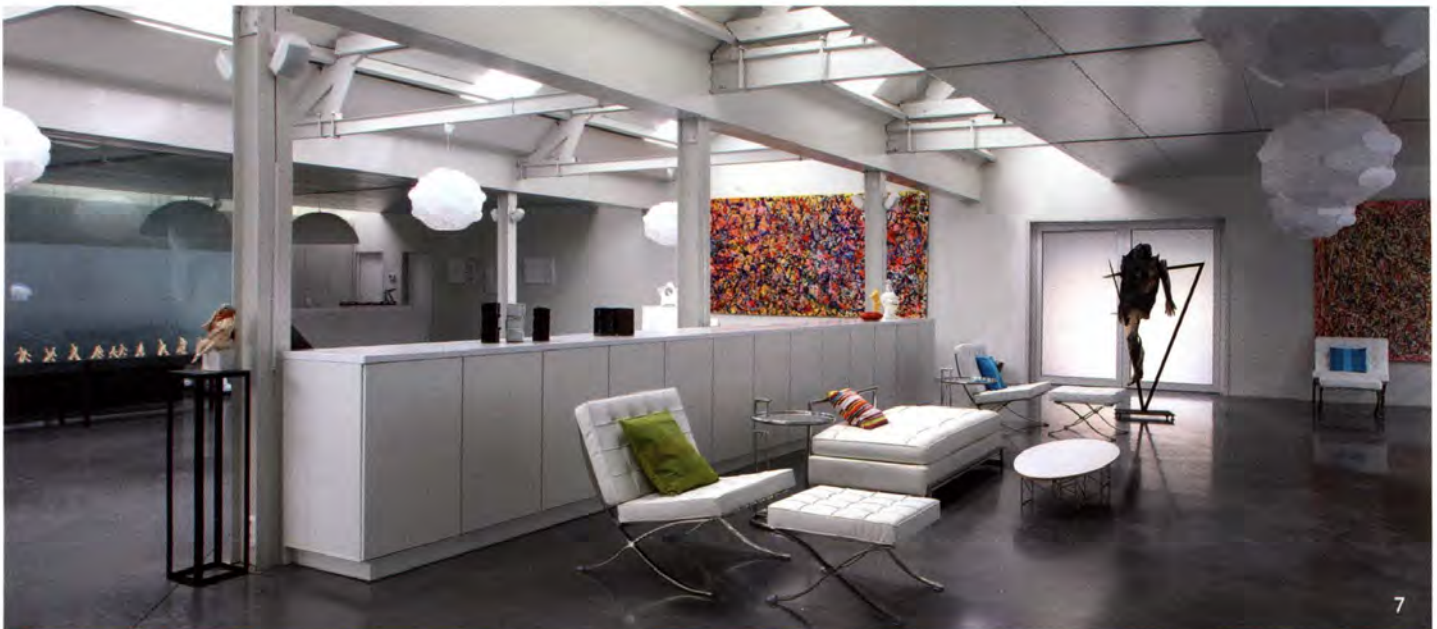
835 m²

Technische uitrusting

Vloerverwarming met HR-ketel op aardgas
Ventilatiesysteem C
Domotica-systeem - Powerleds
Elektrisch bediende glazen schuifpoort garage

Specifieke karakteristieken

Compleet beschutte patio
Maatwerkkeuken in witte beton
Slaapkamer met sanitair in glazen cocon
Speelse combinatie van kunst en design



1 De grote open ruimte wordt alleen ingedeeld door lage kasten. Overal ligt een vloer in gepolierde beton. De wand achteraan is nieuw ingebracht en vormt de afscheiding met de inkom, de garage, een berging en het toilet.

2 De keuken is uitgevoerd in witte beton. De grote plafondlampen zijn van RoveDesign, een vriend van de bewoner. De grote kastenwand met fronten in laminaat, uitgerust met een drukmechanisme,

bedekt de volledige zijwand.

3/4 Naast de keuken zit de slaapkamer, volledig afgesloten met glas. Omwille van de privacy werd een strook ondoorzichtig gemaakt met een folie. De enige toegang zit opzij van de keuken, waar de doorgang meteen dienst doet als dressing.

5 De slaapkamer in de glazen doos. De nachtkastjes zijn een ontwerp van de bewoner. De douche maakt deel uit van de ruimte. Alleen het plafondelement en

de afvoergoot zijn zichtbaar.

6 Een deel van het dak werd weggehaald om een terras te creëren dat volledig afgeschermd is van de buitenwereld. De zaagsneden geven de betonvloer een geometrisch patroon. Onder het terras liggen de putten voor het gerecupereerde regenwater. De bonsai olijfbloem is 80 jaar oud.

7 De sandwichpanelen van het dak bestaan uit staal, ingevuld met PIR als isolatie. Kunststofelementen met een uitstekende isolatiewaarde

fungeren als lichtstraat en maken dat de ruimte van minuut tot minuut verandert samen met de stand en intensiteit van het zonlicht.

8 De ruimte werd zo clean mogelijk gehouden. Dankzij de vloerverwarming waren er nergens verwarmings-elementen nodig. Het ventilatiesysteem C is onzichtbaar weggewerkt. In de metalen pijlers werden gaten aangebracht voor de stopcontacten. Op de pijlers zitten verticale ledlijnen.